Nro 62.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 2. SIERPNIA 1802. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 22. Lipca.

Półkownik Jakimow przyięty w służbę do Siemipołatyńskiego garnizonu. Półkownik Gren hamer naznaczony Kommendantem regimentu muszkietyerów Czernihowskiego. Połkownik Bastian kommendantem 5 batalionu artylleryi. Zmarły Półkownik Iziumskiego półku huzarów Graf Manteufel i wymazuie się z rang listy. Generał Feld Marszałek Graf Kamieński przyięty do służby. Będący przy Warszawskiey bibliotece Klauzen na własną prosbę uwalnia się od obowiązku z rangą Konsyliarza Nadwornego.

IMPERATOROWA Jmość ELZBIETA d. 15 przybyła do Wiborga; witał Monarchinię lud zgromadzony radośnym okrzykiem w mieście, w Kościele Duchowieństwo. W domu Gubernatorskim gdzie stanęła, prezentowali się woyskowi urzędnicy i cywilni, miasto illuminowano. D. 17 nocleg w Fridrichshamie. Krolowa Jmć Szwedzka znayduiąc się podówczas w małym Aberfors, uwiadomiona o przybyciu siostry swoiey, pospieszyła do Aberfors; chociaż według układu codziennie powracać miała na noc do Szwedzkiey granicy, iednak po tak długiém niewidzeniu, nawet z trudnością i niewygodą nocowała w szczupłém mieszkaniu IMPERATOROWEY Jmści. Switę Królowey do stołu Monarszego zaproszono.

Za Naywyższym rozkazem Aktualny Kammerher Nowosilcow donosi: Józefowi Kukiłowiczowi proszącemu o wyięcie z poduszney rewizyi. —

Regentowi Kończy proszącemu o znaglenie Powiatu Wileńskiego obywatelów do zapłacenia iemu 4087 rub: 55 kop. srebrem, za wystawione przez Oyca w Wilnie Archiwum murowane; także o wypuszczenie z pod sekwestru maiątku Oycowskiego w miarę pretensyi odstąpionych przez wierzycielów —

Telszewskiemu Burmistrzowi Janowi Freisowi, proszącemu o pozwolenie zebrania składki, oprócz podatku, na utrzymanie ratusza i inne wydatk mieyskie. —

Baronowi Delwig proszącemu o sposób do życia, lub służbę w Guberniach Litewskich. —

Graffowi Kossakowskiemu proszącemu, aby cudzoziemiec X. d' Hautpoult mogł bydź przy kościele w dobrach iego. —

Maryannie Rynkiewiczowey skarżącey się na Wileński Magistrat, iż nie zapłacił szkod za dóm zpalony. —

Marcinowi Dakdewiczowi proszącemu o zwrót maiątku, ktory od niego przeszedł do Xię: Czetwertyńskiey i Rubanowa; nadto o utwierdzenie iemu kupionego maiątku Powierszki u Brzozowskiego: Tych wszystkich prosby odesłane do roztrząsnienia Generał Prokurorowi. —

Byłey służby Polskiey Maiora Giedroycia proszącego o przyięcie do służby; prosba odesłana do Generał Adiutanta Graffa Lieven. —

Rotmistrzowi Tomaszewiczowi i żonie skarżącym się o przeciąg sprawy w Grodzie Telszewskim z Xciem Giedroyciem. —

Poddanym Konsyliarza Pruskiego Simpsona skarżącym się na ucisk od rządców, i kommendy półku strzeleckiego Generała Barclay de Tolli, i kozackiego Płatowa. —

Był. W. Pol. Porucznikowi Samsonowiczowi skarżącemu się o krzywdę iemu uczynioną przez Dominikanow Rosieyńskich. —

Szlachciance Gorskiey skarżącey się na męża, który ią z dziećmi opuścił. —

Obywatelowi Rosieyńskiemu Ant. Krupowiczowi skarżącemu się na Ratusz tegoż miasta o odebrany dom iego. —

Stanisł: Warłowskiemu skarżącemu się na Kow: Mar: Siwickiego o zruynowanie domu iego,

Obywatelowi Telszewskiemu Więckiewiczowi proszącemu o rychłe kończenie sprawy z Giedgowdem w Sądzie Gł. Litt: —

Józefie Raczkowskiey skarżącey się na Rosieyński Sąd niższy Ziemski, że nie uczynił satysfakcyi z Ratusza tegoż miasta za dowiedzione ukaranie iey Matki. —

Tadeuszowi Woyszwile proszącemu o przynaglenie X. Zubowa i Graffa Medem do satysfakcyi za szkodę przez nich uczynioną w maiątku iego graniczącym z Szawlami. —

Zyiącemu w Bobtach Macieiowi Łyce skarżącemu się że nie odebrał pieniędzy należnych za utrzymanie stacyi Bobtowskiey, od Medekszy Chorążego, który zastępował mieysce Marszałka Kowień. —

Zydowi z Sałant Falce Leybowiczowi proszącemu o nadgrodzenie szkody poniesioney przez konfiskatę skur &c. od Litewskiey portowey tamożni; nakazaną maiątku iego przedaż wstrzymać kazano do ukończenia sprawy. —

Tegoż miasteczka Zydowi Szlomie Jankielewiczowi proszącemu o zdięcie zakazu, aby szynku nie trzymał. —

Tatarom, Mustafie Jasińskiemu, Rotmistrzowi Musielewiczowi, Janowi Sewerynowi skarżącym się na Ob. Dąmbrowskę o ucisk i krzywdę. —

Cudzoziemcowi Beniaminowi Pilgrim skarżącemu się na ucisk od X. Zubowa. —

Małoletnim Szlachciankom Gimbutownom skarżącym się na krzywdę Rodzicom ich uczynioną przez Tarnowskiego i Gaydamowicza. —

Wiłkomirskiemu Ratuszowi proszącemu o powrót gruntów miastu zabranych przez Starostę Morikoniego i dochodu z nich.

Te wszystkie prosby na roztrząsnienie i satysfakcyą według prawa, odesłane do Litewskiego Gubernatora woiennego Beningsena.

Reszta późniey.

z Wiednia 31. Lipca.

W Presburgu deputacya pierwsza z Arcy Xiążęciem Palatynem rozkłada według słuszności podatek nowy; druga pod prezydencą Cześnika koronnego przyimuie i ułatwia skargi przez obywatelow podane: Seym dłużey trwa niżeliśmy rozumieli. — Arcy Xiąże Karol przed kilko dniami ciężko chorował, tak dalece iż myślono o opatrzeniu iego Sakramentami: Zaczyna znowu powracać do zdrowia, za usilném staraniem lekarza Quarin. — Do Mergentheim chce iechać dla tego iedynie; ażeby znalazł potrzeboy spoczynek, oddalaiąc się od interessów publicznych. — Przy następuiącym obchodzie uroczystości pokoiu, Kościoł S. Stefana ma bydź

ozdobiony staroświeckiemi Karola 5 kobiercami; muzykę na 120 głosów gotuie Salieri. — Cesarz Jmć sam obecnie ma odbierać w Wenecyi przysięgę i hołd od nowego poddaństwa w Październiku. Na monecie tam bitey r. ter: iest napis: Franciszek 2 W. X. Wenecki. — Collegium Loewenburgskie ma bydź przywrócone do stopnia, na którym było za rządów Maryi Teressy. — Małżonka Francuzkiego Posła Champagny tu przybyła.

Reskrypt Cesarski w Ratisbonie Posłom Rzeskim podany, w następuiących wyrazach. ,, Cesarz Jmć zatrudniał się ciągle dokonaniem dzieła w Luneville zaczętego, stosuiąc się do Konstytucyi Państwa Niemieckiego. Znacznieysze z stron interessowanych udały się tym czasem do Rossyi i Francyi, szukaiąc pośrzednictwa dla otrzymania nagrody pożądaney. Ztąd poszło, iż Rossya w Paryżu zagaić radziła umowę. Cesarz w lutym m. dał Ministrom swoim instrukcye do tego potrzebne. Lecz wkrótce, bez dołożenia się Jego, między Rossyą i Francyą staie umowa. Obydwa te Mocarstwa przestały na oświadczeniu, aby Cesarz Jmć ostateczny układ indemnizacyi zrobił sposobem przez konstytucyą wskazanym. Na ten koniec Monarcha zwołać zlecił do Ratisbony iak nayrychley Deputacyą iuż dawno wyznaczoną Seymowym wyrokiem; rozkazuiąc swoim Kommissarzom, Hugel i Schraut do tegoż miasta pośpieszać. Oświadcza z swoiey strony gotowość przyięcia czynności prawnych teyże deputacyi, daiąc dowod niewątpliwy, iak pragnie widzieć uskuteczniony indemnizacye, podług chęci stron maiących prawo do nadgrody. Ma oraz nadzieię, iż nikt postępować nie zechce sposobem przeciwnym konstytucyi, używaiąc gwałtownych środków; owszem każdy czekać będzie w pokoiu wyroków Deputacyi, do wykonania proiektu zrobić się maiącego za zezwoleniem Rossyi i Francyi. W przeciwném zdarzeniu Stany, których zamiary są pomiarkowane, zostaną przynaglone użyć środków niewczesnych; co będzie źródłem nieuchronnego zamieszania. Spodziewa się naostatek Monarcha, iż Stany wzgląd zachowuią przyzwoity na W. X. Toskanii. Cesarz Jmć uczyni z swoiey strony co każe słuszność.

Giorgi Osman przez ugodę wziął od Porty million piastrów na żołd woyska, z ktorém kray naieżdżał; wielu sprawiedliwą ma wątpliwość, ażeby uniżenie się buntownika takim sposobem zakupione, było rzetelne. — W niektórych pismach znayduie się trudna do wiary wiadomość, że traktat z Francya podpisuiąc Selim 3, ustąpił RPtey Moreę i Cypr wyspę. Zamiana ratyfikacyi ma nastąpić za 3 miesiące; odległość Constantinopola od Paryża potrzebowała czasu tak długiego.

z Londynu 23. Lipca.

W Dublinie był rozruch; zgromadzone pospólstwo po ulicach nosiło tak zwane wolności drzewo; trzeba było użyć zbroyney siły, nie obeszło się bez krwi rozlania. W niektórych nawet miastach Angielskich były podobne widowiska; lud śpiewał piosnki Jakobińskie. Lecz to nie dziw; gmin jest nieoświecony, w zapale seymikowym zagrzane trunkiem głowy pieszczą się naybardziey tą myślą: *władza ludu nauwyższa.* To zgorszenie, iż oświeceńsi obywatele, przez nikczemne pochlebstwo chcąc ziednać dla siebie applauzy gminne, głośno narzekali; że Anglia raz tylko jeden w lat 7, przy elekcyach, jest wolną prawdziwie: że przeszły Parlament przeklętym bydź powinien; że Ministrowie po więzieniach z obwinionemi okrutniey postępuią, niż Roberspierre w Paryżu; torture i mordy taiemne wprowadzaiąc do kraiu. Tak mianowicie mówił Burdett; prawdę czy nie, dowodow nie złożył, dość że od pospólstwa był słuchany, oklaskany, wyśmiani jego przeciwnicy; a co gorsza, łżeni, straszeni, i bici. Wątpić jednak trzeba, ażeby Reprezentant m został z Hrabstwa Midlesex, chociaż 30. tyś. FS. iuż stracił. W powszechności mówiąc, Elektorowie Angielscy w całym Państwie dzielą się teraz na dwie strony: maiętnieyszych i rozsądnych; z drugiey jest gołota, w zamieszaniu maiąca nadzieię. Nasza jest, że po zkończonych elekcyach pokoy domowy zakwitnie. Odmieniaią się wieki, ludzie, i zwyczaie. R. 1640. Harrington staraiąc się o reprezentacyą z Bath miasta, nie stracił na elekcyą więcey, jak tylko pół czwarta FS. licząc szkło nawet, które jemu gmin piiany potłukł.

Rapporta z Indyi zachodniey potwierdziły wiadomość przysłaną z Paryża, o zwycięztwach Generała Richepanse, podbiciu Gwadalupy, rozpaczy Murzyńskich Wodzów, którzy zginąć od prochu zapalonego woleli, niż się poddać; o zniszczeniu wielu plantacyi. — W Indyi Wschodniey Margrabia Wellesley Wielkorządca przyimował w mieście Benares wizytę dwóch synów Króluiącego w Delhi; podczas ich wiazdu z dział wałowych ognia dawano. Złożony, i pod aresztem trzymany Nabab Arcotu, po kilka razy był w niebezpieczeństwie utraty życia od napadaiących rozboyników, którym przecie straż odpór dała. — Na posąg Pittowi zebrano u nas więcey 5. tyś. FS.; ma otrzymać urząd, który zmarłemu niedawno Półkownikowi Barré czynił dochodu rocznego 3. tyś. FS. Barré był gorliwym obrońcą Amerykanów w Parlamencie. — Król Cochinchiny okrętom Angielskim w portach swoich pozwolił bez opłaty cel handlować; bunt i zamieszania domowe w tém Państwie nie ustaią.

Kuryer Londyński zebrał wiele osobliwszych wiadomości o Francyi. Zdaniem jego Buonaparte z równą usilnością ukrywa i karze spiski przeciw niemu zkleione, ażeby snadź nie poznano, że nie wszystkich ma przychylnych ziomków. Aresztował wielu Officyerów; przygotowali machinę piekielną, pod mostem na drodze do Malmaison. Taiemnicę wyiawił jeden z gromady; lecz sam od kollegów zabity. Robi się druga machina; tę kominem do pokoiu Konsula zpuścić miano. — Jakobini w kilku Departamentach; przeciwią się jawnie zamiarom rządowym. — Garnizony w Lyonie, Toulon, Marseille, Bordeaux, ettc. nie chcą mieć Konsula dożywotnim; w Toulouse tylko 19. głosów miał za sobą. Tu Generał Sarra naczelnik Oppozycyi, chce pierwszym Konsulem zostać. — Z Paryża wychodzą pisma buntowicze do Prowincyi. Senatorowie niekontenci z uczynioney odezwy do narodu; ciż sami, Trybunowie, Prawodawcy, Generałowie, Urzędnicy, bardzo dziś niespokoyni; bliska iuż odmiana, podobno rewolucya nowa. — Buonaparte zamyślał stanąć w rzędzie Monarchów, porę chybił. — Niema u Francuzów wolności druku. Camille Jourdan wydał pismo, wktórém wychwala wprawdzie Konsula nad miarę; lecz oraz gani złamanie Konstytucyi napisaney przez niego samego tak niedawno; księgę zkonfiskowano. — Wszyscy prawie Generałowie zawistném okiem pogładaią na wyniesienie Konsula, wszyscy też są podeyrzani rządowi — Francya część tylko Piemontu po rzekę Po zatrzyma; Król Sardyński w zamianę części ustąpioney wezmie Parmę i Placencyą. — Portret Ludwika 16. przedaie się razem z Konsulowskim, i napisem wyrażaiącym, że nieszczęśliwy Monarcha umiał; umierać, kochać swóy narod, krzywdę darować; karać nie umiał inaczey długoby panował — i wiele tym podobnych marzeń, o których żedne pisma kraiowe i zagraniczne wzmianki nie uczyniły.

z Paryża 24. Lipca.

Kapituła tuteysza pierwszemu Konsulowi prezentowaną była; rzecz miał Kanonik Roman: ,, Kapituła, rzekł, przeięta wdzięcznością za dobrodzieystwa, wielbi z całym narodem cnoty twoie; ofiarę i życzenia przynosi. Stanie się zadość chęciom naszym, władza Konsulowska na ołtarzu, prawie, sercach oparta, niewzruszona bydź musi. Zadziwiłeś imaginacyą i świat dziel wielkością; niech pędzel i dłoto na płotnie, mie-

dzi, marmurach podaie onych pamiątkę potomkom; niech Francya stawi tryumfalne bramy, posągi bohatyrowi mądremu, zwycięzcy i dawcy pokoiu; religia którą zwycięzkiém ramieniem podnosiłz na Tron, z rozwalin, pięknieyszą, i chlubnieyszą nadgrodę wskazuie Konsulowi; widziłz poiednane między sobą i z Bogiem serca ziomków; osłodzone klęski przeszłe słodką w przyszłości nadzieią; powraca do narodu nieskazitelność obyczaiów, rzetelność w sprawach domowych i publicznych, cnoty pożyteczne, szczęśliwość familii, miast, Francyi całey, dzisieyszym i następnym pokoleniom. Z naszey strony błogosławiąc w modłach imie twoie, słubiemy przykładać się do uskutecznienia rządowych zamiarów, które nie są inne, jak dobro narodu. Znamy jakie na sług swoich obowiązki wkłada religia, pełnić chętnie pragniemy, przeświadczeni że myśl twoia z duchem oney się zgadza. „

Niepewność jaką dotąd mieli Piemontczykowie względem losu swoiego, ustać musi, gdy przeczytaią list przez Ministra Chaptal do General Administratora Jourdan niedawno pisany: „ Przesyłam, powiada, ustawę Konsulowską, w którey zawiera się amnestya powszechna dla Departamentów 27. dywizyi militarney za opinie polityczne. Pisząc wyrok Buonaparte zalecił mnie, ażebym uwagę twoią zastanowił nad tą prawdą: że Król Jmć Sardyński Karol Emmanuel raz drugi składaiąc koronę, powtórnie uwolnił poddaństwo Piemontskie od przysięgi na wierność. Dziś więc, przydaie w odezwie do narodu Jourdan, obywatele wszyscy mogą bezpiecznie poddać się uczuciom słodkim przywiązania i wdzięczności dla tego Rządu, który ich wzywa do połączenia losu swoiego z narodem Francuzkim. „ Dzień 14. Lipca jest wyznaczony w Turinie do wielkiey uroczystości; przed pałacem Administratora stanie Kościoł wolności. Wyrok o amnestyi następuie. 1. Amnestya powszechna daie się w 6. Departamentach 27. dywizyi. 2. Listy emigrantów tu nie będzie. 3 Nieprzytomni, nawet zostaiący w służbie ostatniego Króla mogą powracać do kraiu do d. 1. Vendemiaire r. RPtey 11. 4. Oświadczą Prefektom, iż się zrzekli wszelkich związków z domem Sabaudzkim i Mocarstwami postronnemi; wykonaią przysięgę na wierność Konstytucyi narodu Francuzkiego. 5 Chorzy, lub dla ważnych przyczyn nie mogący powracać na dzień wyznaczony, toż samo oświadczą przed Posłami RPtey za granicą. 6 Kto tego nie uczyni, będzie wywołany, maiątek jego stanie się narodowym.

Jeżeli wolna żegluga na rzece Escaut będzie otwarta, rachuią politycy, że miasta Nantes i Bordeaux stracą w handlu 300. millionów. Buonaparte ma wkrótce podróż przedsięwziąć do Belgium — Algierczyków zuchwalstwo wzrasta z powodzeniem na morzu zbóieckiém; w 6. tygodniach zabrali 9. rozmaitych okrętów, zatrzymać śmieli nawet dwa Francuzkie, i z trudnością uwolnili; pewnie Konsul im pogrozi za ten postępek. Nie większy wzgląd maią na Anglików; jeden statek narodu tego podziś-dzień w Algerze zatrzymany. Zabor fregaty Portugalskiey Cygne, od 44. armat 350. ludu rewolucyą sprawił między zbóycami, zwyciężył ią korsarz maiący tyleż armat, ludzi 420; śpiących Portugalczyków podszedł. Z jeńcami i ranionemi obszedł się dziko i surowie; wielu pomarło w więzieniu. Pospólstwo widokiem rzadkiey u nich zdobyczy ucieszone przyszło do naywiększego zuchwalstwa; Europeyczyk żaden w mieście pokazywać się nie może. Podobne zatargi mamy z Tunetem. Cóżkolwiek uczynią inne Mocarstwa, Buonaparte nie cierpiąc tey zniewagi, szukać zemsty będzie, i honor flagi Francuzkiey na morzu śrzodziemném zachowa niezkalany.

Generał Murat w mieszkaniu wieyskiém blisko tey stolicy dawał wielką biesiadę Deputatom półbrygad piechoty lekkiey, co d 14 chorągwie przyimowali, iakoteż wielu innym Officyerom. Stoły pod namiotem w zwierzyńcu na 200 osob; pili zdrowie: armii Francuzkich, Konsula, i tych Wodzów pod któremi za Oyczyznę walczyli ze sławą. — Departament Paryzki swoiemu Arcy Biskupowi 70 tys. liwr. pensyi roczney przydał — Po zaięciu Louisiany przywróconey nam od Hiszpanów, Buonaparte w Nouvelle Orleans każe założyć arsenał okrętowy, ponieważ obfituie Prowincya w drzewo do budowli potrzebne. — Niektórzy Trybunowie i Konsyliarze Stanu zgromadzeni u Konsula Cambacerés zaczeli roztrząsać proiekt nowey księgi praw cywilnych; po 6 godzinney pracy, zgodzono się na punkta pierwsze; przez całe lato i zimę praca nie ustanie; a w r. RPtey 11. Francya czytać będzie dóyrzałe dzieło, owoc mądrości znacznieyszych w narodzie prawników; księgę doskonałą ile w podobnym rodzaiu bydź może. — Pełno iest w mieście i całym kraiu pogłosek trwożliwych; wyliczyć one byłoby zbićzupełnie. Dziś mówią że rząd kaucyi od wszystkich sędziów domagać się postanowił. To pewna że intryganci rozsiewaiąc ustnie i pismem bayki niepodobne do wiary, przeciwne zdrowemu poięciu, muszą mieć w tém cel ukryty.

Po miastach głównych RPtey d. 14 Lipca uryczyście był obchodzony. W Boulogne w wigilią odprawiło się żałobne nabożeństwo za rycerzow poległych na woynach rewolucyinych. Woysko i obywatele obecni byli. Panna Dalton córka zabitego Generała, iałmużnę zbierała dla ubogich; garnizon stał pod bronią; widok był smutny i wspaniały. Katafalk otaczało duchowieństwo zewsząd zgromadzone, przedtém rozróżnione, dziś iednomyślne w oświadczeniu publiczney wdzięczności, iaka ię należy sprawiedliwie obrońcom narodu. — Ogłoszony iest list pisany do Oyca S. przez konstytucyinych Biskupów, którzy po uczynio ey rezygnacyi, na nowe stolice przez Konsula wyniesionemi zostali; oświadczaią wszyscy posłuszeństwo, proszą o instytucyą. Następnie wyrok Legata Kardynała Caprara, uwalniaiący onych od cenzur i kar kościelnych, iakie mogli ściągnąć na siebie, przyimuiąc podczas rewolucyi dostoyność Biskupią bez pozwolenia Stolicy Apostolskiey; to pismo każdemu kommunikowane było przez Biskupa d'Orleans.

z Hagi 24. Lipca.

Król Jmć Katolicki wyraźnym edyktem zabronił wprowadzenia do Hiszpanii ksiąg wszelkich, któreby nie przeszły przez cenzurę S Inkwizycyi; ta Kommissarzów pośle do miast granicznych i portowych, ażeby oko mieli pilne na przestępców. Wielu Officyerów Batawskich, którzy niedawno służyli w regimentach złożonych z emigrantów naszych na żołdzie Angielskim, powróciło do Oyczyzny; wszystkie maią bydź rozwiązane przy końcu teraźn: miesiąca. Officyerom połowę pensyi na lat 7. zaręczono. Nie wiele żołnierza zostaie w służbie Xiążęcia d'Orange, i przeydzie do Niemiec Zgromadzenie prawodawcze, które według przepisów konstytucyinych, zwołane bydź miało w jesieni, na d. 2. Sierpnia wezwane jest przez Regencyą. Domyślić się nie trudno przyczyny. Indemnizacya w Niemczech jest bliska; należemy do niey Batawowie, podług obietnic od Francyi traktatowych za Flandryą, Venloo, Maestricht jey ustąpione; tegoż czasu ma bydź ogłoszona abdykacya Stadhuderatu. Hultman Posłem do Berlina wyznaczony. Francuzkie statki dotąd znayduiące się w porcie Flessingue, do Dunquerque wychodzą. Generał Victor wyznaczony Gubernatorem Louisiany, dziś wyiezdża do Paryża Xiężna d'Orange Stadhuderowa d. 19. z Anglii przybyła do Bruxelles, śpiesząc do Oranienstein, gdzie bawi małżonek. Cesarz Marokański Amerykańskiey RPtey miał woynę zapowiedzieć.

W Angielskich portach od r. 1789. do 1802. zbudowano różney wielkości statków 10 tys. 848. Paryzkie pisma donoszą o kilkakrotnem doświadczeniu rzuconych w morze butelek z

pismem wewnątrz zamkniętém; jedna z odnogi Biskayskiey wypłynęła na brzegi Normandyi; druga od Teneriffy do przygórka Prior; trzecia od wyspy Francuzkiey do przygórka dobrey nadziei; ostatnią pod grad. 19. szerokości północney, 55 długości Paryskiey wrzuconą, znaleziono na brzegach Gwadalupy; obfite Fizykom pole do czynienia wniosków i stosunków. Anglicy spodziewaiąc się ustąpić wkrótce z Przygórka dobrey nadziei, rządzą niedbale osadę. Powiat Graaf od mieszkańców opuszczony, którzy unikaiąc przed okrucieństwem i rabunkiem Hottentotów, szukali zchronienia u Caffrów; czynione kommendantom uwagi skutku nie sprawiły. W Prowincyi Zelandyi blisko Arnmuiden młyn prochowy na powietrze wyleciał; domy do fabryki solney zgorzały; obywatele Middelburgscy wielką ztąd szkodę ponieśli.

Litewsko-Wileński Rząd Guberński donosi, ażeby kto chce dostawić dla półków rzeczy następuiące: Kapelusze konne i piechotne, płótna na pantalony, koszule, podszewkę, surowego i białego, bóty dla iazdy i piechoty, przodki do nich iuchtowe z Jałowiczey skóry, rzemienia rozmaitego do karabinów, muszkietów, karabinków, i wszelkiey broni, na flintpasy, nakrywki; także rzemień potrzebny do ubioru huzarskiego, kirassyerskiego, na sumki, patrontasze; flasze do wody blaszane, tak na rok 1803, iako na dwa lub trzy lata następuiące, albo na raz ieden tylko w pewney liczbie ile kto może; stawili się dla targu i umowy z prawnemi zaświadczeniami sami albo przez umocowanych do Wileńskiego Komissoryatskiego Komissionera. D. 18. Lipca 1802.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znayduiąc się w Pcie Wilkomirskim u JJWW. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dóydzie nienieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego donieść raczyli. Adres w Wilnie do Staro-zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemieckiey ulicy Nro 313.

Kompania aręduiąca przedaż kart po całey Rossyiskiey Imperii, podaie do wiadomości, że umnieyszona na karty Polskie cena, od dnia pierwszego Octobra idącego Ru odmienia się; i że od wspomnionego dnia też karty Polskie w równey cenie z kartami Francuzkiemi przedawane będą; to jest w Guberniach, pierwszy gatunek po 6. rubli, a drugi gatunek po 4. rubli 80. kopieiek tuzin, w Stolicach zaś, po ustanowionych dla Stolic cenach.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszaią Magistrat Wileń., do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione, aby naydaley do upłynienia roku, od daty nieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Possessye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku, za wolą Litewskiego Guberńskiego Rządu, w Roku przeszłym udeterminowawszy sporządzić ks ięgę Posessyonalną miasta Wilna; z opisaniem należytym na każdą Posessyą służących praw, i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczywszy Urzędników, Burmistrza Macieia Pawłowskiego, i Radcą Marcina Brzoziewskiego; gdy od onych odebrał wiadomość, że większa część Obywateli, dotąd Praw służących na Posessye, dla zapisania do księgi Posessyonalney, nieokazali; i nie znieśli; przez co czyni się zamitręzenie, w rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat zatym przez nieyszą publikacyą ostatecznie ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby każdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch Miesięcy, od daty ninieyszey, do wzmienionych Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy Brzoziewskiego z komportował i okazał Prawa, na Posessyą swą służące dla zapisania onych w księgę posessyonalną, które natychmiast po zapisaniu do księgi każdy nazad odbierze: ostrzegaiąc zarazem, iż po upłynieniu takowego czasu, do tych, którzy nie zkomportuią praw dla zapisania, za posrzednictwem Policyi póydzie exekucya, jako do nieposłusznych nakazom Zwierzchności, i dla tego każdy, który wniosł i wniesie prawa do przeyrzenia, wziąć powinien świadectwo od Urzędników, iż Prawa były prezentowane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii 2. dnia.

Podaie się do wiadomości, że Dziennika Gospodarskiego Wileńskiego tomik 1szy iuż z pod prassy wyszedł; JPP. Prenumeratorowie mogą odebrać exemplarze; bez prenumeraty znaydzie każdy za złł: 3. w Drukarniach: Dyecezalney lub XX. Pijarów, i exemplarze i na dalsze bilety.

Dokończenie Reskryptu J. IMPERATORSKIEY MOSCI.

Jedynaste. Dołączaiąc te ogulne przepisy dla powszechney wiadomości, ieżeli Rządzący Guberniami po zastosowaniu ich do mieyscowego położenia znaydą co takiego, coby posłużyć mogło do lepszego urządzenia tey części obowiązani przedstawić Mnie na rozpatrzenie swoie uwagi. *Dwónaste.* Oprócz wyrażonych sposobów przynoszących ulgę w dopilnowaniu porządku w tey materyi, wkładam szczegulnieyszy obowiązek dawać tego rodzaiu ludziom w Guberniach Rządowi WMPana poruczonych, wszelką pomoc i protekcyą od władzy i Urzędu Jego zalegaiących, aby ci zagraniczni przychodnie nie doznawaiąc żadnego cierpienia i nędzy, iako nayprędzey osiesdź byli w sposobności. — Dan w S. Petersburgu Maia 9. d. 1802 Ru. Na Oryginale własną JEGO IMPERATORSKIEY MCI ręką podpisaną tak: *ALEXANDER.*